

Je kunt hier altijd een balletje slaan!

Hoe twee voormalige tennisverenigingen één zeer gezellige en financieel gezonde club werden

Tennisclub Capelle is een vereniging voor en door leden. Met zijn allen houden ze de club draaiend; vrijwilligers spelen dus een essentiële rol. Maar: 'Voor het schoonmaken van toiletten krijg je geen vrijwilligers, dus dat hebben we vanaf het begin uitbesteed', zegt voorzitter Ruud Gruson.

Auteur: Sylvia de Witt

Aankomend op sportpark Schenkel in Capelle aan den IJssel word ik getraakteerd op een fikse regenbui. De banen en het enorme terras liggen er vandaag weliswaar glanzend, maar verlaten bij. Ik haast me naar het clubhuis, waar ik hartelijk word ontvangen door voorzitter Ruud Gruson en hoofd onderhoud Hans Olieman. En fijn, de bar heeft ook lekkere cappuccino. TC Capelle zou je min of meer een fusieclub kunnen noemen van CTC en de Blinkert. Beide tennisclubs bleken gehuisvest op dure bouwgrond, waarop de gemeente huizen wilde ontwikkelen. De Blinkert moest weg van de P.C. Boutensingel en CTC week voor woningbouw aan de 's-Gravenweg. In 2011 startten de twee clubs op de locatie van honkbalvereniging Euro Stars op sportpark Schenkel een splinternieuwe club met de naam TC Capelle. Inmiddels is meer dan de helft van de leden nieuw en kun je deze club echt geen overblijfsel van CTC en de Blinkert meer noemen.

Smashcourt

TC Capelle heeft veertien verlichte SmashCourt-tennisbanen met een all-weather ondergrond. Zes van deze banen zijn permanent overdekt, zodat

je hier echt het gehele jaar door kan tennissen. Dat is op een dag als vandaag wel prettig. De acht buitenbanen zijn het hele kalenderjaar beschikbaar voor de leden. De zes overdekte banen zijn 's zomers voor alle leden beschikbaar, maar worden in de winterperiode, van 1 oktober tot 1 april, verhuurd. Voor de jeugd zijn er twee minibanen, een outdoor-tafeltennistafel, schommels en voetbalgoals.

Het voormalige CTC had acht gravelbanen en de Blinkert had er tien.

Voor de baankeuze op de nieuwe locatie werd een commissie in het leven geroepen. Er kon worden gekozen tussen SmashCourt en gravel. De gemeente, die eigenaar is van het park, keek toch meer naar de lange termijn en de kosten van het onderhoud. SmashCourt kwam in dezen het beste uit de bus.

Volgens voorzitter Ruud Gruson, die ook in die commissie zat, waren er ook mensen die liever gravel hadden, want SmashCourt speelt echt anders. 'Vooral voor de recreanten, die op een iets lager niveau spelen, is het prima, maar zodra je wat meer

ambitie hebt, merk je het verschil. Op gravel stuiten de ballen harder en komt het effect beter uit. Op SmashCourt gaan de vaart en het effect er wat sneller uit.'

De banen

De organisatie Sportief Capelle is onderdeel van de gemeente en heeft twee afdelingen. De afdeling Sport en Bewegen organiseert en coördineert sportstimuleringsprojecten in Capelle aan den IJssel en biedt daarnaast verenigingsondersteuning aan de Capelse sportverenigingen. De afdeling Accommodaties beheert en exploiteert vrijwel alle binnen- en buitensportaccommodaties in Capelle aan den IJssel. Hieronder valt ook de verhuur van deze sportaccommodaties. Sportief Capelle was in 2011 uiteraard ook in beeld toen er moest worden gekozen voor een baansoort. De organisatie was met TC Capelle overeengekomen dat er een SmashCourt-mat of een SmashCourt-achtige mat moest komen. Daarop gingen mensen van de vereniging op meerdere banen spelen die al SmashCourt hadden. 'Daar kwam uit dat onze banen het prettigst speelden', vertelt projectmanager Cees van der Poel van

De 71-jarige Sueko Karelse en de 79-jarige Els Mulder spelen minstens twee keer per week.

Hoofd Onderhoud Hans Olieman en voorzitter Ruud Gruson in de hal van TC Capelle.

14 min. leestijd

gadering over het barmodel kwamen 250 mensen af. Uiteindelijk hebben we besloten om met vrijwilligers te starten. Als dat niet goed zou gaan, konden we altijd nog voor een pachter kiezen. We zouden dit voor een periode van drie maanden proberen, onder begeleiding van een pachter, die meekeek. Dat ging heel goed, want als de club een pachter heeft, mis je barinkomsten en dat is toch een substantieel deel van de inkomsten voor een club.'

Afhangen

Verder waren de cultuurverschillen tussen de twee clubs niet zo groot, volgens Gruson. 'Het ging meer om regeltjes, bijvoorbeeld voor het afhangen. Mag je bijvoorbeeld iemand van een tennisbaan afhalen wanneer er nog andere banen vrij zijn? Met mooi weer wil iedereen graag buiten tennissen. En als iemand bijvoorbeeld graag op baan 1 speelt en in de hal liggen er nog banen vrij, maar buiten niet, wat doe je dan? Bij de Blinkert hadden we nauwelijks van dat soort regels. Je had toen veel banen en weinig leden; nu hebben we veel leden en minder banen. Dat geeft meer drukte. Bij de oude club kon je gewoon één keer afhangen en dan bleef je spelen.'

Tarkett Sports, onderdeel van de Tarkett Group. Destijds bij de aanleg heette het bedrijf nog AA Sportsystems BV, genoemd naar de oprichters Arjan Knottnerus en Adrie Markusse. De onderbouw van de banen met de zand- en lavafundering werd door de gemeente aanbesteed en is gemaakt door Arcadis.

'Tennisclub Capelle koos voor onze mat; dat was alleen mogelijk als we er een directielevering van maakten. En zo is het ook gebeurd. Arcadis moest voor ons een goedgekeurde, gecertificeerde onderbaan opleveren en Kiwa ISA Sport heeft dat voor de gemeente Capelle gekeurd. Na de overdracht hebben wij er vervolgens onze matten op aangebracht.'

De aanleg van de banen werd gefaseerd uitgevoerd. Allereerst werden er zes buitenbanen aangelegd, vervolgens ging de aanleg van de banen binnen in de hal verder. Toen deze gereed waren, werden de laatste twee buitenbanen gebouwd, omdat die eigenlijk in de toegangsweg lagen. Van der Poel: 'Ik heb begrepen dat de clubleden er graag op spelen. Het is een afweging die je maakt. Je kunt er langer op spelen, ook in de wintermaanden. Dat is voor de club ook de beweegreden geweest om van gravel, wat beide verenigingen eerst hadden, over te stappen op een SmashCourt-type mat. Voor ons is alles goed gegaan en was het

verder niet zo spannend. Wij noemen dat gewoon "een matje aanbrengen".

Pachter versus vrijwilligers

De goedlachse Gruson komt van de Blinkert, en als één van de langst zittende bestuursleden was hij ook volledig bij het voortraject van de integratie van beide clubs betrokken.

Gruson: 'We kenden elkaar al wel vrij goed, want in Capelle werd jaarlijks een drieparkentoernooi gehouden en de toernooileidingen werkten veel samen. Er was nog een derde tennisclub in Capelle; die is er trouwens nog steeds.'

De onderlinge samenwerking was dus goed, maar van twee clubs één maken is een heel ander verhaal. Hiertoe werd een commissie samengesteld van vier man; deze bestond uit twee bestuursleden van de Blinkert en twee van CTC. Het tennispark werd door de club zelf ingedeeld en het clubhuis werd ontworpen door een architect, die ook lid van de club is. Vervolgens begon het opstellen van de reglementen.

Gruson: 'De grootste strijd die we hadden, ging over de bar. CTC had gewerkt met het pachtersmodel; daar stond een pachter achter de bar. De Blinkert werkte met het vrijwilligersmodel; de bar werd gerund door vrijwilligers. In de aanloopfase leverde dat wel wat conflict op. Op een ledenver-

Olieman kwam oorspronkelijk van CTC, maar had al een tijd niet meer getennist. Hij werd echter direct vanaf de oprichting lid van TC Capelle. En omdat hij inmiddels gepensioneerd was, meldde hij zich meteen ook aan als vrijwilliger voor het onderhoud. 'Ik heb de oprichtingsvergaderingen in de begintijd meegemaakt', vertelt hij. 'In het proces van samengaan was er elke drie maanden wel een vergadering. De harde kern moet de beslissingen nemen, maar je moet ze wél terugkoppelen naar je leden. De commissie vergaderde wekelijks; er moest van alles geregeld worden in verband met de bouw en dergelijke. De commissie had mandaat, alleen voor de grote zaken riepen we een ledenvergadering bijeen. De gemeente deed de dagelijkse projectvoering van het park. De gemeente is weliswaar eigenaar van het park en het clubhuis, maar alles is door ons ontworpen. Er was ook een bouwcommissie, gevormd vanuit beide clubs, die het bouwproces volgde. We zijn in januari 2011 gestart en trokken er in september 2011 in.'

Groen-oranje ploeg

Olieman geeft leiding aan een clubje van acht gepensioneerde mannen die het onderhoud van het park op zich hebben genomen. Het clubje heet de GOP: de groen-oranje ploeg. 'Groen staat voor al het groen in het park; oranje staat voor de banen;

het kost veel tijd om die in goede conditie te houden. Dat doen wij vanaf het begin. Het is een groot park; we moeten best wel hard werken om het in goede conditie te houden. Het baanonderhoud vindt twee keer per week plaats, op maandag en dinsdag een uur of drie met zijn allen. De taken zijn gesplitst. Sommigen beginnen met de banen, anderen (in de zomer) met het groen, het snoeiwerk en dergelijke.'

Het park en het clubhuis zijn eigendom van de gemeente en TC Capelle huurt ze. Maar de overkapping van de hal is eigendom van de club. Dat is eigenlijk een vreemde constructie, vindt Olieman. 'En we hebben hiervoor een behoorlijke investering gedaan; het heeft alles bij elkaar wel een miljoen euro gekost. Er zijn zes banen, een flinke hal, dus: de grootste hal van Nederland. In Naaldwijk staat er nog één, maar die heeft vier banen. De hal is gebouwd door het Belgische bedrijf Veldeman.' Olieman: 'Bij veel tennisclubs zie je van die "blaashallen". Bij CTC stond er ook een; die moest je dan in de winter opzetten over twee banen. Maar twee banen is net te weinig; daarvoor houd je de kantine niet open. Als je het wat groter aanpakt, zoals hier met zes banen, kan de bar ook open.'

Cashless en digitaal

Capelle is altijd een club geweest waar niet met cash kan worden betaald. Desondanks waren er in het begin een paar inbraken. Eerst betaalde iedereen met een chipknip; daarvoor was een eigen oplaadapparaat neergezet in de lounge. Toen die verdween, ging men direct over op contactloos betalen, wat nu overal min of meer standaard is. Gruson: 'Ik was zelf penningmeester; dan wil je niet iedere keer de envelopjes met de dagopbrengst tellen en afstorten. Dat is heel fraudegevoelig. Je werkt hier met vrijwilligers. Niets ten nadele van hen, maar we zijn allemaal mensen. Ons streven was om volledig digitaal te zijn, dus ook geen papieren post, maar alles via e-mail. Ik geloof dat we nog drie leden hebben zonder e-mailadres; dat zijn leden van in de tachtig.'

Vier vormen een team

Tennisclub Capelle zit meer in de breedtesport dan in de topsport. Er is wel een goed eerste team en deze jeugd probeert Capelle ook vast te houden. 'Maar dit is geen club à la Nieuwerkerk, met de ambitie om topsport te bedrijven en kampioen van Nederland te worden', meent de voorzitter. 'Omdat in het Rotterdamse veel clubs dicht bij elkaar zit-

ten, is het lastig voor de wat kleinere clubs (waar TC Capelle nu niet meer bij hoort) om goede talenten vast te houden. Je moet er vier hebben, want vier vormen een team. Heb je er minder, dan moeten ze ergens anders bij elkaar komen. En dan zie je ze toch vaak verdwijnen, naar Nieuwerkerk of naar Victoria in Rotterdam. Er is wel een eigen selectietraject voor de opleiding van de jeugd. Bij het bestuur heerst wel de gedachte dat ons eerste team uit de eigen jeugd moet komen.'

Twee tennisscholen

TC Capelle voert dan ook een actief jeugdbeleid. Op TC Capelle zijn twee tennisscholen actief: tennisschool Alexander Hellinga en Mejor Sports van Hans Levering. Onderling gaat dat hartstikke goed', zegt Hans Levering, die al zesentwintig jaar tennislessen verzorgt. 'We hebben een goede samenwerking. We doen samen ook een deel van de jeugdselectie. Alexander doet twee groepen en ik draai ook twee groepen. Kinderen die wat meer willen, selecteren we en delen we in groepen in op basis van leeftijd. Het jongste kind is vier.' Vroeger werd voor kinderen een racket afgezaagd en moesten ze met een zachtere bal beginnen. Nu doet TC Capelle mee met de Tenniskids Worldtour en Tenniskids Competitie, die door de KNLTB is gelanceerd. Dat is erg succesvol. Daardoor wordt tennis voor kinderen toegankelijk. Ze spelen met rode, oranje en groene ballen. De ballen zijn verschillend qua grootte en hardheid. Kinderen kunnen meteen competitie spelen; voorheen moesten ze maanden trainen voor dat kon.

Grote competities in al die kleuren

'Kinderen van vier beginnen met kleine rackets en zachte, rode ballen', legt Levering uit. 'Daarna gaan ze op zeven-, acht- of negenjarige leeftijd

Tenniscoach Hans Levering bij de bak waar leden de oude ballen in doen voor de stichting Tenniskansen.

Emile Lindner in actie

Cees van der Poel

'Je had toen veel banen en weinig leden en nu hebben we veel leden en minder banen'

door naar oranje; dat is een iets hardere bal, maar nog wel zacht. Op tien-, elf- en twaalfjarige leeftijd groeien ze door naar groen; dat is een weer iets hardere bal. Trainers krijgen ook opleidingen voor deze ontwikkelingsstadia. Ik kom regelmatig in Spanje; daar is dit al jaren aan de gang. Er zijn daar grote competities in al die kleuren. Sinds een paar jaar is dit ook het geval in Nederland, op kleinere veldjes met lagere netjes en een eenvoudige punttelling, zodat kinderen echt in het tennissen kunnen groeien. Dit is een mooi succesverhaal.' Hij heeft naar eigen zeggen geen wereldtoppers opgeleid, maar wel mensen die nog steeds tennissen. 'Ik ben in 1994 gestart en nog steeds tennis ik met dezelfde mensen als destijds. Ik heb kinderen op les gehad, die zijn nu 28 en een tijd gestopt vanwege de studie, maar ze komen nu terug. Toen ik begon, had ik een dame op les; die kreeg een dochter en zij heeft ook weer een dochter. Ik heb nu drie generaties op les: oma, moeder en dochter. Mooi toch?'

Afkoopmodel

Voor de bardiensten is er een kernteam van zo'n vijftien vrijwilligers. Dit team wordt aangevuld met leden die een dienst moeten draaien. Alle leden tussen 17 en 70 moeten twee vrijwilligersdiensten per jaar draaien. Als je jonger of ouder bent, ben je daarvan vrijgesteld. Ook als je een bestuursfunctie hebt, ben je vrijgesteld; dan stop je al genoeg uren in de club. Als iemand echt niet wil, kan hij die twee diensten afkopen door 25 euro per dienst te betalen. Er zijn volgens Gruson zeker 150 leden die hun dienst afkopen. 'Maar we willen natuurlijk een echte vrijwilligersclub zijn en vinden dit eigenlijk niet goed. Dat was één van de discussiepunten van het samengaan: je kunt beleid maken en zeggen dat iedereen het gewoon móet doen; dat zie je ook

bij andere verenigingen. Maar wij hebben gekozen voor het afkoopmodel. In de beginjaren ging het om één dienst, maar twee jaar geleden zagen we dat er niet genoeg vrijwilligersdiensten waren, dus is tijdens een ledenvergadering besloten om naar twee diensten te gaan.'

Vanuit mijn ooghoeken zie ik een vrouw rondlopen met schoonmaakgerei. Eerder deze ochtend kwam ik haar ook al op de toiletten tegen. Op mijn vraag of zij misschien ook een vrijwilliger is, moeten Olieman en Gruson lachen. Gruson: 'Voor het schoonmaken van toiletten krijg je geen vrijwilligers; dat hebben we vanaf het begin uitbesteed. Dat kan je niet vragen van de leden, en het waarschijnlijk ook nog eens met de Franse slag gaan. De schoonmaak van de kantine, de kleedkamers en de toiletten moet gewoon goed gebeuren.'

Gezellig barwerk

Ger van Laak (de rijke tak van de familie schrijft het met 'ck', zegt hij) is één van de vrijwilligers die bardiensten draait, meestal 's ochtends op maandag en vrijdag. Als het nodig is, neemt hij ook weleens een invalbeurt voor zijn rekening. Hij doet dit nu ruim vijf jaar en vindt het hier niet alleen gezellig, maar ook heel prettig om te werken. 'We hebben een mooie bar die netjes wordt bijgehouden. Met elkaar doen we het hier allemaal best goed. Het bestuur is tevreden; anders hadden we er wel wat van gehoord.' Hij werkt die twee ochtenden van negen uur tot een uur of twee. Op woensdag komt er iemand van negen tot vijf uur; dan is de bar de hele dag open, net als in het weekend. 'Er zijn leden bij die maar een paar uur in de week draaien; anderen draaien veel uren. Maar met elkaar lukt het allemaal wel.'

Joris Elenbaas draait bardiensten op dinsdag en in het weekend tijdens competities en in drukke periodes. Hij doet dit al vanaf het begin. Hij kwam van de Blinkert, maar toen werkte hij nog, dus daar heeft hij nooit vrijwilligerswerk gedaan. Ook hij neemt het woord 'gezellig' in de mond als het over het draaien van bardiensten gaat. 'Daarbij heb ik er nu tijd voor. Je hebt altijd je eigen groepje mensen met wie je omgaat; dat geldt ook voor de vrijwilligers met wie je na het werk nog een leuk contact hebt. Je komt hier om te tennissen en voor je werkzaamheden, maar het is ook heel gezellig. Ik doe samen met iemand anders de inkoop. Tijdens de competities hebben we andere broodjes, wat luxer; een broodje gezond en zo. Normaal hebben we een broodje kroket of frikandel. En zomers is er hier verse groentesoep.'

Rob van der Kuil

Handige mannen

Verder helpt hij de GOP met kleine technische zaken. Groter technisch onderhoud neemt de gemeente Capelle op zich. Olieman: 'Ook als bijvoorbeeld de grasmaaier stuk is, wordt dat verholpen door de gemeente, want die is eigendom van de gemeente. We hebben wél handige mannen in ons clubje. Zo hebben we een timmerman en een schilder, die net met de banken op het terras bezig zijn geweest. We gebruiken de talenten, zeg maar.' 'Sportief Capelle regelt alles voor alle sportparken. Als hier bijvoorbeeld een monteur moet komen, maken zij daarover afspraken met een bedrijf. Wij doen in principe het kleine onderhoud. Zodra het groter wordt, gaan wij in overleg met Sportief Capelle: kan de club het zelf of wordt er iemand ingehuurd?'

Een echte wervelwind

We zijn intussen aangekomen in de imposante hal. In het begin moesten alle zijkanten eruit, vertelt Olieman: 'Zodat je geen voordeel had ten opzichte van het buiten spelen met wind. Nu hoeven alleen de kopse kanten eruit; dan voldoen we aan de voorwaarden.'

Twee dames, de 71-jarige Sueko Karelse en de 79-jarige Els Mulder, spelen tegen Emile Lindner en Rob van der Kuil. Zij maken deel uit van een groep van twaalf personen. De twee dames spelen op woensdag- en vrijdagochtend en hun leeftijd is hen niet aan te zien. Sterker nog: Mulder werkt ook nog als receptioniste voor een uitzendbureau. 'Ik ben er zo blij mee!' Ze tennist al vanaf haar vijftienvijftigste. Destijds speelde ze ook in de competitie, maar door wat operaties aan haar voeten en knie is ze helaas niet meer zo snel. 'Maar zij wel!' roept ze uit, terwijl ze in de richting van Karelse knikt. 'Zij is een echte wervelwind. Ze was vroeger sprintster en haar forehand is snoeihard; die kun je niet terugslaan.' Haar medespeelster schaterlacht. 'Mijn beste slag is de backhand', vervolgt Mulder. 'Die kan ik nog weleens heel gemeen plaatsen. Ach, we gaan door totdat we erbij neervallen.'

Schitterende toverballen

Omdat het regende, moest het viertal naar binnen, maar het liefst spelen ze buiten. 'Dat is het lekkerst', zegt Van der Kuil. 'Maar het is mooi dat je bij deze club kunt uitwijken naar binnen.' Hij tennist al heel lang, maar heeft nooit les gehad. Een echte autodidact, noemt hij zichzelf. 'Qua techniek gaat er van alles mis, maar als de bal maar over het net komt.' Lindner: 'Maar er zitten schitterende toverballen bij, omdat je het spel niet kan lezen.' Van der Kuil: 'Dat is mijn geheime wapen. De klappen die terugkomen zijn zó onverwacht en onvoorspelbaar, dat ze gewoon niet weten wat ze ermee moeten doen. Wij zijn pensionado's, maar juist als je ouder wordt, moet je nog meer bewegen dan vroeger. *Use it or lose it.*'

Ze zijn klaar met tennissen en gaan koffiedrinken. Ze vinden het een goede zaak dat alles hier in eigen beheer is en echt van de leden.

Van der Kuil: 'De consumpties zijn betaalbaar. Commercieel geëxploiteerde tennisbanen zijn mogelijk iets luxueuzer, maar daar betaal je dan ook echt horecaprijzen of misschien nog wel meer.' 'Dat klopt', voegt zijn tennispartner Lindner eraan toe. 'Maar het meest aantrekkelijke van deze vereniging vind ik dat je hier het hele jaar door kan tennissen, plus dat je 's zomers bij slecht weer in de hal kan spelen.'

Kachels

Buiten is het koud en in de hal was het niet echt warm, maar wel behaaglijk. De kachels in de hal gaan automatisch aan via een domoticasysteem. Dat is gekoppeld aan het reserveringssysteem. Zodra de temperatuur onder de 9 graden zakt als de baan bezet is, slaat de kachel aan en verwarmt hij de baan totdat het daar 11 graden is. Daarna gaat hij uit.

Gruson: 'We willen niet dat mensen daar zelf aan gaan zitten. Als alle drie de kachels tegelijkertijd branden, kost dat namelijk 60 kuub per uur. Vandaar dat we hebben geïnvesteerd in een installatie om de gasrekening beperkt te houden. Op deze manier hebben we dat onder controle.'

Extra aflossen

Hoe goed je het ook hebt, ieder mens en elke club of organisatie kijkt vooruit. Dit jaar bestaat TC Capelle zeven jaar; het nieuwe is er een beetje af. Zijn er nog wilde toekomstplannen? 'Padel is nu in opkomst', vertelt Olieman. 'We hebben nog een braakliggend stuk grasland en zijn nu aan het kijken of we daar twee padelbanen kunnen aanleggen.'

Gruson knikt instemmend. 'Maar het grootste plan is toch het terugbrengen van onze schuld. Een investering van een miljoen euro is behoorlijk. Toen we hier in 2011 kwamen, hadden we 750 leden. Dat aantal groeide de eerste twee, drie jaar naar 1000 leden, alleen vanwege de uitstraling van dit park, de overkapping en de lage barprijzen. Het had een aanzuigende werking op omliggende clubs. We proberen op 1000 leden vast te klikken. We groeien het liefst nog meer, maar dat is lastig. In de tennissport binden mensen zich in het algemeen wat minder aan een club. Er zijn genoeg mensen die tennissen in Nederland; dat blijft wel constant. Maar ze zijn niet meer automatisch lid van een vereniging. Er zijn ook tennissers die gewoon ergens een baan huren. Daar hebben wij ook wel een beetje last van. Vorig jaar zijn we geëindigd op 970 leden, dus we hebben de doelstelling van 1000 leden net niet gehaald. Maar dat is wel ons streven.'

De club heeft een paar sponsors, maar heeft die niet heel hard nodig, meent Gruson. Tennisclub Capelle is een financieel gezonde club met drie geldstromen: contributie-inkomsten, barinkomsten en de verhuur van de overkapping in de winter. 'Deze drie poten leveren meer dan genoeg geld op. Hiermee kunnen we de hypotheek op de overkapping versneld aflossen. Dit zijn de vette jaren; we hebben veel inkomsten. Mocht het ledenaantal zakken, dan hebben we minder inkomsten. Als je dan een hoge hypotheekschuld hebt, schuif je die door naar de toekomst en dat willen we als bestuur niet. Dus we hebben gezegd dat we de eerste tien jaar extra aflossen.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-7330